

Sygn. akt VI U 2601/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: W. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 września 2014 r., znak: (...)

w sprawie: W. Ł.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu W. Ł. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia(...) na stałe;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. Akt VIU 2601/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego W. Ł. z dnia 29 lipca 2014 roku odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2014 roku. Wskazując na przepisy artykułu 57-go i 61-go Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 9 września 2014 roku, w którym wnioskodawca ubezpieczony uznany został za zdolnego do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony wskazując, iż nie zgadza się z tą decyzją. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony W. Ł. urodzony (...) w okresie od 9 listopada 1997 roku do 31 lipca 2014 roku uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 29 lipca 2014 roku złożył wniosek o przyznanie mu tego świadczenia na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonego od tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 9 września 2014 roku także ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Zaskarżoną decyzją z 12 września 2014 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres od dnia 1 sierpnia 2014 roku. W celu zweryfikowania stanowiska

organu rentowego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii bieg..., zespołu biegłych sądowych w składzie specjalista medycyny przemysłowej, specjalista rehabilitacji medycznej neurolog i specjalista neurolog. Biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonego stan po urazie ręki prawej z amputacją palca, palca trzeciego. Uraz leczony wielokrotnie operacyjnie z utrwalonym przykurczem zgięciowo wyprostnym palców 4-go i 5-go z artrodezą w stawach D i P2, drugi palec IPIP 4-ty i 5-ty palec z upośledzeniem funkcji chwytnej i chwytu szczypcowego w znacznym stopniu z objawami uszkodzenia włókien czuciowych i ruchowych nerwu pośrodkowego prawego. Ponadto biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonego chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią szyjną C5 C6 i lędźwiową L1 L2 L3 oraz przewlekły zespół szyjno, szyjny oraz przewlekły zespół bólowy szyjny i lędźwiowo-krzyżowy objawowy z okresami zaostrzeń. Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo-lekarskich i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską zawartych fakt..., zawartą w aktach sprawy i aktach organu rentowego oraz dostarczoną przez ubezpieczonego biegli ustalili, że stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność jego organizmu w stopniu powodującym nadal trwałą, częściową niezdolność do pracy zgodną, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przyczyną jest nadal stan układu ruchu. Biegli sądowi stwierdzili u ubezpieczonego znacznego stopnia pourazową dysfunkcję kończyny górnej prawej po wypadku na pile tarczowej w 1997-mym roku. Ubezpieczony był wielokrotnie leczony operacyjnie. Badaniem z zakresu ruchu biegli sądowi stwierdzili oprócz utrwalonego przykurczu zgięciowo-wyprostnego palców 4-go i 5-go także artrodezę w stawach D i P 2-go palca IPIP 4-go i 5-go palca, co stanowi upośledzenie funkcji chwytnej, przede wszystkim jednak znacznego stopnia upośledzenie chwytu szczypcowego, co stanowi o niezdolności wykonywania ruchów precyzyjnych tą wiodącą ręką. Dodatkowo biegli sądowi ustalili w opinii do, że..., do powyższego schorzenia dołączyło się także uszkodzenie obwodowego układu nerwowego o charakterze uszkodzenia włókien czuciowych i ruchowych nerwu pośrodkowego prawego w potwierdzone badaniem elektro-neurofizjologicznym z dnia 8 lipca 2014 roku. Biegli wskazali, że zmiany powyższe są utrwalone, nie rokują poprawy i stanowią o praktycznej bezużyteczności ręki prawej, a dodatkowo upośledza sprawność organizmu ubezpieczonego choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z dyskopatią szyjną i lędźwiową wielopoziomową z zaostrzeniami objawowych zespołów bólowych kręgosłupa. Aktualnie deficyt neurologiczny jest wprawdzie niewielki, nie ma objawów ubytkowych, ponieważ orzekan..., orzekany od wielu lat nie świadczy pracy. Wobec powyższego nie obserwuje, biegli nie zaobserwowali poprawy w stanie zdrowia ubezpieczonego od ostatniego badania uznając go za nadal trwale, częściowo niezdolnego do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Przyczyną schorzenia układu jest..., przyczyną stwierdzonej trwałej częściowej niezdolności do pracy jest schorzenie układu ruchu i układu nerwowego. Biegli nie zgodzili się z orzeczeniami lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS. Dysponowali tymi samymi dowodami, które posiadał także organ rentowy oraz zaznaczyli, że z uwagi na konieczność oceny zakresu ruchów w miejsce chirurga z powodu braku możliwości pozyskania biegłego ortopedy powołano biegłą z dziedziny rehabilitacji medycznej, która oceniła merytorycznie aktualny zakres ruchu. Opinia zespołu biegłych karta 14, 15 akt sprawy. Ubezpieczony ukończył liceum zawodowe zdobywając zawód mechanika budowy i naprawy maszyn. W latach 1980-1997 wykonywał zawód związany z obróbką skrawaniem. Na podstawie świadectw pracy zebranych w aktach organu rentowego Sąd Okręgowy ustalił także, iż ubezpieczony pracował w zawodzie tokarza, wytwarzał na stanowisku wyt..., na którym wytwarzał artykuły z tworzyw sztucznych, był też ślusarzem, tokarzem i w latach 95-97 handlowcem. Oceniając w sprawie zebrany w sprawie materiał dowodowy z punktu widzenia dyrektyw do..., z artykułu 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do dokonania ustalenia, iż ubezpieczony jest nadal częściowo trwale niezdolny do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Znaczną część kariery zawodowej wykonywał on w zawodach wymagających precyzji ruchów rąk i dłoni tokarza, ślusarza-tokarza , a praca na stanowisku handlowca uzna..., wykonywana krótko powinna być uznana za pracę poniżej jego kwalifikacji zawodowych. Biegli sądowi wydając opinię dokonali szczegółowej analizy stanu zdrowia ubezpieczonego zarówno na podstawie badania przedmiotowego ubezpieczonego jak i zebranych w sprawie dowodów z dokumentacji medycznej. W sposób logiczny uzasadnili oni swoją opinię. Przede wszystkim wskazując na zaburzenia funkcji chwytnej wiodącej ręki prawej. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do tej opinii miały charakter ogólny. Odwoływały się one do prowadzenia przez krótki okres przez ubezpieczonego działalności handlowej, którą uznać należy za wykonywaną poniżej posiadanych kwalifikacji przez ubezpieczonego. Ubezpieczony ma wyuczony i wykonywał przez wiele lat zawód związany z obróbką skrawaniem z toczeniem i z pracami ślusarskimi, do których konieczna jest pełna sprawność funkcjonalna obu rąk. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone w piśmie procesowym z 18 sierpnia 2015 roku pismo karta 26 akt sprawy stanowiły zwykłą polemikę z szczegółowymi i logicznie uzasadnionymi

argumentami biegłych sądowych. W szczególności organ rentowy nie wskazał konkretnych medycznych argumentów podważających ustalenia biegłych sądowych. I pos..., organ rentowy jedynie wskazał, że w jego ocenie w ustawieniu wyprostnym z ograniczeniem funkcji ręki w zakresie czynności wymagającej ruchów precyzyjnych w stopniu niepowodującym takiego naruszenia sprawności funkcjonalnej, które uniemożliwiłyby wykonywanie zarobkowania w tym działalności handlowej. Organ rentowy nie wyjaśnił swojego stanowiska dlatego uznaje, że w zawodzie wyuczonym i wykonywanym przez wiele lat przez ubezpieczonego, czyli w zawodzie wykonywanym zgodnie z poziomem posiadanych przez niego kwalifikacji uznaje za..., badanego za zdolnego do pracy. Biegli wyjaśnili, że skutki wypadku, któremu uległ ubezpieczony, skutki urazu prawej ręki jak również aktualny stan zdrowia ma charakter trwały i nie rokuje poprawy. Zgodnie z artykułem 57-ym ustępem 1-ym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748 renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki wskazane w punktach 1-szym, 2-gim i 3-cim ustępu 1-szego tego przepisu. Sporna między stronami była okoliczność, czy ubezpieczony spełniał konieczną przesłankę nabycia prawa do renty, czyli, czy jest niezdolny do pracy. Pozostałe warunki nabycia prawa do świadczenia nie..., zostały przez ubezpieczonego spełnione, czego organ rentowy nie kwestionował. Zgodnie z artykułem 12-stym powołanej Ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia zdolności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Właśnie do takiej kategorii ubezpieczonych zaliczony jest W. Ł.. Organ rentowy formułując swoje zastrzeżenia nie dyt..., nie dostrzegając, że osoba częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zachowuje ograniczoną zdolność do wykonywania za..., zatrudnienia także poniżej swoich kwalifikacji. Artykuł 13-sty ustęp 1-wszy Ustawy emerytalno-rentowej stanowi, iż przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. Po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Wskazać także należy, iż artykuł 59-ty ustęp 1-szy Ustawy emerytalno-rentowej wskazuje, że osobie, która spełniła warunki określone w artykule 57-mym przysługuje renta stała, jeżeli niezdolność do pracy jest trwała. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny w ocenie Sądu Okręgowego wskazywał, iż ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Niezdolność ta ma charakter trwały dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014 roku na stałe. W punkcie 2-gim wyroku Sąd na podstawie artykułu 118 ustęp 1A Ustawy emerytalno-rentowej stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Z opinii biegłych sądowych i z zebranego w sprawie materiału wynikało bowiem, iż organy lekarskie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, które orzekały w postępowaniu administracyjnym dysponowały tym samym materiałem dowodowym, które następnie analizowali biegli sądowi. W takiej sytuacji za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS odpowiedzialność ponosi organ rentowy. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.